

Historia Silense om Fernando d. 1.'s kampe mod muslimerne

5 *Historia Silense er en historie om Spanien fra visigoternes tid (ca. 409-711) og op til kongedømmet Leóns historie i tiden 1037-1072. Krøniken omhandler primært kong Alfonso d. 6. af León, hans fader Ferdinand d. 1. og deres kampe i det nordlige Spanien mod muslimske herskere og invasionshære. Krøniken bygger på og samskriver en række andre tidligere krøniker og er skrevet omkring tiden 1109-1118 af en ukendt munk i San Isidoro-klostret i byen León, som propaganda for den kristne forsvarskamp imod muslimske angribere som f.eks. Almanzor og de senere almoravider. Samt for generobring (Reconquista) af Den spanske halvø.*

10

[Om kong Alfonso d. 5. (999-1028) fortælles det, at han] var en mand, der gavmildt viste nåde overfor kirkerne og Kristi fattige, og han var en meget ihærdig fjende af barbarerne og deres byer. I sin kamp for Guds sande lov og i konsekvens af sit had til barbarernes overtroiske sekt, så siges det, at han med våben og udsultning belejrede nogle af maurerne i borgen ved Viseu. [...] [Her døde Alfonso d. 5. ramt af en muslimsk bueskytte. Som led i 'Reconquistaen' vendte Alfonsos efterfølger kong Ferdinand d. 1. af León (1037-1065) tilbage for at generobre byen Viseu for de kristne i året 1058.]

20 Så begyndte slaget og efter nogle dages hård kamp indtog han byen.¹ Inde i byen fandt han den bueskytte, som havde dræbt kong Alfonso og han gav ordre til at bueskyttens hænder skulle hugges af. De andre maurere blev plyndret af hans soldater. Dernæst flyttede han hurtigt sin lejr og Fernando rykkede nu ud imod byen Lamego og da han ankom der, belejrede han den med sin hær. Han forsøgte med store anstrengelser at nedbryde bymuren og selvom den virkede uindtagelig på grund af det vanskelige terræn, så fik han lavet belejringstårne og forskellige belejringmaskiner og på kort tid erobrede han byen. Dernæst underkastede han byen sine egne love og nogle af maurerne i Lamego blev dræbt med sværdet, mens andre blev taget til fange, lagt i jernkæder og sendt ud til bygningsarbejder på kirker.

30 Kong Fernando sørgede altid for, at størstedelen af krigsbyttet fra hans sejre blev fordelt blandt kirkerne og de fattige til lovprisning af den største Skaber, som havde givet ham sejren. Han erobrede også borgen San Justo ved floden Alva og Tarouca med flere andre borge i nærheden, som blev anset for at være en trussel og svære at tage på grund af det ugæstfri landskab. Han jævned dem med jorden, således at barbarerne ikke igen der ville kunne anbringe garnisoner imod de kristne. Efter disse triumfer søgte kongen igen at bringe den kristne religion tilbage til Coimbra, som var egnens største by og hovedstad. Kongen søgte ivrigt efter apostlen Skt. Jakobs grav, hvis lig skulle have været bragt til Spanien ved det guddommelige forsyn af selve Frelseren. Han bad der i tre dage for at hans felttog måtte ende godt og lykkeligt og han bad apostlen om at gå i forbøn for ham hos Vor Herre. Efter at han således havde bedt ved dette hellige sted, drog kong Fernando dernæst ud mod Coimbra og slog lejr for at belejre den. Jeg har ment, at dette var værd at skrive ned, for at det kan være klart for alle, hvordan hans ihærdige bøn blev hørt af Gud. [...]

40

¹ Kong Ferdinand d. 1. indtog byen Viseu fra muslimerne

Kong Fernando kæmpede derfor ved Coimbra med det verdslige sværd, mens Kristi ridder, Skt. Jakob, ikke ophørte med at anmode Vor Herre om at skænke kongen sejren. På sin egen måde kundgjorde dernæst apostlen fra Compostela, at sejren var blevet skænket fra himlen til den mest ærværdige kong Fernando.

5

Fra Jerusalem var en græsk pilgrim ankommet, fattig i både ånden og i verdslige rigdomme, og han anbragte sig i lang tid ved indgangen til Skt. Jakobs kirke, hvor han dag og nat bad og holdt nattegudstjeneste. Efterhånden som han opnåede kendskab til vort sprog, hørte han de lokale folk, som var på vej ind i det hellige sted for at bede, hvordan de anråbte apostlen under navnet 'den gode ridder'. Han sagde til sig selv, at ikke blot var han [Skt. Jakob] ikke nogen ridder, men han havde da heller aldrig reddet på en hest! Da solnedgangen kom og lyset forsvandt på normal vis og denne pilgrim tilbragte natten i bøn, blev han pludselig ramt af skræk. Apostlen Jakob viste sig for ham, mens han holdt nøgler i hånden og sagde til ham: "I går gjorde du nar af de fromme menneskers bønner, og du mente, at jeg aldrig havde været en tapper ridder!" Mens han sagde dette kom en meget fornem og stor hest op til kirkens indgang og et snehvidt lys fra den oplyste gennem døren hele kirken. Apostlen steg op på hesten, viste pilgrimmen sine nøgler og fortalte ham, at byen Coimbra den følgende dag ville overgive sig til kong Fernando omkring dagens tredje time. Stjernerne forsvandt og da solens første stråler dernæst oplyste den lyse klode på Herrens dag, samlede grækeren fuld af overraskelse over sin vision alle præsterne og alle byens stormænd, og uvidende om kongens navn og felttog fortalte han dem om begivenheden, som han havde oplevet den, og fortalte, at på den dag ville kong Fernando indtage Coimbra. [...]

10

15

20

25

30

35

40

Således blev maurernes voldsherredømme drevet ud af Portugal. Kong Fernando bød dem alle om at drage over floden Mondego, som adskiller provinsen fra Galicien. Dernæst indsatte han som guvernør over de byer, der var blevet generobret fra de vantro, en mand ved navn Sisnado, som var kendt for sine gode råd. Denne mand var engang blevet taget til fange og ført bort fra Portugal af kong Benahabet af provinsen Betica sammen med andet plyndingsgods. Her havde Sisnado flittigt udmærket sig som rådgiver og tjenestemand blandt barbarerne, så at han var blevet værdsat af barbarernes konge som en mand, hvis råd og arbejde, han kunne bruge. Da han havde forladt Benahabet, gik Sisnado i kong Fernandos tjeneste og på grund af hans nævnte erfaringer var han os en god værdifuld rådgiver og barbarernes største skræk, indtil han døde. Som tak for sin sejr over fjenden, bad kong Fernando ved den hellige apostels grav, gav gaver og vendte glad tilbage til byen León. Dernæst holdt han råd med sine stormænd og han gav ordre til et felttog imod barbarerne, som var trængt ind fra de østlige regioner fra provinsen Carthaginensis og kongedømmet Zaragoza og var i færd med at belejre flere borge langs med floden Duero. Deres nærhed gjorde dem til uundgåelige fjender og de gennemførte hurtige plyndringstogter langs med Kastilliens grænser på jagt efter slaver.

Historia Silense: Oversat af M. Pihl efter S. Bart and R. Fletcher (red.): *The World of El Cid – Chronicles of the Spanish Reconquest*, Manchester (2000), s. 24-53.